

Disposició transitòria única.

1. Mentre no es cobreixi la totalitat de la planta d'òrgans unipersonals contenciosos administratius que estableix la Llei de demarcació i de planta judicial, en els concursos per a la provisió d'aquestes places judicials, si manquen els candidats a què es refereix el paràgraf primer del número 2 de l'article 329 de la Llei orgànica del poder judicial, es considera mèrit preferent haver estat en comissions de servei en aquest ordre jurisdiccional, sempre que la sala de govern corresponent n'emeti un informe favorable i tenint en compte la durada de les comissions, o acreditar l'assistència a cursos d'especialització homologats pel Consell General del Poder Judicial en les matèries pròpies de l'ordre contenciós administratiu.

2. Les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia es poden constituir amb un sol magistrat per conèixer dels processos que, atribuïts per aquesta Llei als jutjats contenciosos administratius, estiguin pendents davant aquestes sales en el moment de l'entrada en vigor de la Llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en tot el que s'oposin a aquesta Llei orgànica.

Disposició final única.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor cinc mesos després d'haver estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei Orgànica i que la facin complir.

Madrid, 13 de juliol de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

16713 LLEI 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals. («BOE» 167, de 14-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els serveis de comunicacions en general i, en particular, els postals, constitueixen un element bàsic per al desenvolupament econòmic, dinamitzen els altres sectors productius de l'economia del país i són generadors indirectes de riquesa i ocupació. A més, són un element clau per a la cohesió social, per a l'increment de la competitivitat de les empreses i per al desenvolupament del comerç a Espanya.

Justifica especialment la regulació del sector postal la necessitat de reconeixement explícit del dret de tots d'accedir a les comunicacions postals a un preu assequible.

Inicialment, al nostre país es va partir de l'existència d'un monopoli per part de l'Estat per a la prestació del servei de correus. Aquesta idea va anar cedint a impulsos de la realitat. No obstant això, el canvi de criteri només es va traduir en disposicions normatives parcials i asistemàtiques. En molts casos, aquestes disposicions ni tan sols van tenir el rang suficient. La normativa aplicable al sector postal espanyol avui es troba dispersa en un gran nombre de disposicions.

El marc que durant molt de temps ha servit per regular l'activitat postal a Espanya ha estat l'Ordenança postal de 19 de maig de 1960. No obstant això, després d'aquesta data, la realitat ha canviat extraordinàriament.

Cal, doncs, establir una regulació sistemàtica en què es determini el règim al qual s'ha de subjectar la prestació del servei postal universal, es garanteixi el dret a les comunicacions postals de tots els ciutadans i empreses i es reconegui l'àmbit del sector postal que es troba liberalitzat, i fixar les regles bàsiques que permetin la lliure concurrència. La Llei aporta seguretat jurídica als qui concorren en un mercat en règim de lliure competència que, fins ara, no tenia una regulació substantiva que determinés amb claredat el contorn dels seus drets i les seves obligacions.

L'aprovació del Parlament Europeu i el Consell, el 15 de desembre de 1997, de la Directiva 97/67/CE, relativa a les normes comunes per al desenvolupament del mercat interior dels serveis postals a la Comunitat i la millora de la qualitat del servei, inspira la nova regulació postal a Espanya.

La Llei s'aprova amb fonament en la competència exclusiva que l'article 149.1.21a de la Constitució espanyola reconeix a l'Estat en matèria de correus.

En desenvolupament de la Directiva comunitària 97/67/CE abans esmentada, aquesta Llei pretén garantir: a) l'establiment d'un marc jurídic que reculli els drets i les obligacions d'usuaris i operadors (títol I); b) un àmbit liberalitzat d'actuació dels operadors postals, i es preveu el règim de lliure concurrència respecte a una part molt important del sector, en harmonia amb l'article 38 de la Constitució (títol II), i c) la regulació del servei postal universal que a tots correspon a un preu assequible i, particularment, la determinació d'un règim de reserva en favor de l'operador al qual s'encomana la prestació d'aquell, d'acord amb un sistema de tarifes (títol III).

Dins de l'activitat que desenvolupen els operadors postals, s'estableix un àmbit de liberalització en què els preus es fixen d'acord amb el joc de l'oferta i la demanda. D'una altra banda, el règim de preus que es preveu per la prestació del servei universal no reservat a l'operador al qual s'encomana dur-lo a terme, garanteix suficientment els drets dels usuaris del servei postal. La fixació, en seu legal, dels paràmetres bàsics per determinar les tarifes que ha de percebre aquest operador per dur a terme els serveis reservats, atorga una garantia addicional als usuaris.

Alhora, la Llei regula l'Administració postal (títol IV), estableix les competències de l'Estat i determina les funcions del Govern i del Ministeri de Foment. Així mateix, crea el Consell Assessor Postal com a màxim òrgan assessor del Govern en matèria de serveis postals.

També recull un règim d'inspecció i un altre d'infraccions i sancions (títol V) més adaptat al tenor de l'article 25.1 de la Constitució que el que l'ha precedit, prenent en consideració l'última jurisprudència del Tribunal Constitucional. Es permet l'adopció de mesures provisionals per assegurar, en el procediment sancionador, l'eficàcia de la resolució que es dicti al seu dia.

El text de la Llei finalitza amb cinc disposicions addicionals, sis de transitòries, una de derogatòria i quatre de finals. En especial, la disposició addicional primera encomana la prestació del servei postal universal a l'en-

titat pública empresarial «Correos y Telégrafos», sens perjudici que, en l'àmbit no reservat en exclusiva a l'actuació d'aquesta entitat, hi puguin concórrer altres operadors.

En definitiva, amb una voluntat decidida d'aclarir l'àmbit liberalitzat i de conjugar aquesta pretensió amb un règim específic per a l'operador encarregat de prestar el servei postal universal, en funció de les seves necessitats concretes i de l'obligació que se li encomana i amb empara del marc normatiu comunitari, s'estableix una regulació bàsica i unitària del sector postal a Espanya.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei i naturalesa dels serveis postals.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és la regulació dels serveis postals a fi de garantir la prestació del servei postal universal a tots els ciutadans, satisfer les necessitats de comunicació postal a Espanya i assegurar un àmbit de lliure competència en el sector.

2. Els serveis postals són serveis d'interès general que es presten en règim de competència. Només tenen la consideració de servei públic o estan sotmesos a obligacions de servei públic els serveis que regula el títol III.

Article 2. *Àmbit d'aplicació i exclusions.*

1. Es regeixen pel que disposa aquesta Llei els serveis postals següents:

a) Els de recollida, admissió, classificació, tractament, curs, transport, distribució i lliurament de les trameses postals. Són trameses postals aquelles que inclouen objectes les especificacions físiques i tècniques dels quals en permeten el tràfic, com a mínim, per mitjà de la xarxa postal pública.

b) Els financers, constituïts per les diverses modalitats de gir mitjançant les quals s'ordenen pagaments a persones físiques o jurídiques per compte i encàrrec d'altri, per mitjà de la xarxa postal pública.

c) Qualsevol altre servei que tingui una naturalesa anàloga als anteriors i que el Govern determini de manera expressa com a servei postal, en execució d'acords internacionals que obliguin Espanya.

2. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els serveis efectuats en règim d'autoprestació.

Als efectes del paràgraf anterior, s'entén que hi ha règim d'autoprestació si en l'origen i en la destinació de les trameses de correspondència hi ha la mateixa persona física o jurídica i aquesta efectua el servei per si mateixa o mitjançant un subjecte que actua exclusivament per a ella, utilitzant mitjans diferents dels de l'operador, al qual s'encomana la prestació del servei postal universal. En cap cas, mitjançant l'autoprestació, no es poden pertorbar els serveis reservats a què es refereix l'article 18.

Article 3. *Secret i intervenció de les comunicacions postals.*

1. En la prestació dels serveis postals, els operadors han de garantir el secret de les comunicacions, de conformitat amb l'article 18.3 de la Constitució, i el compliment del que estableixen l'article 55.2 de la Constitució i l'article 579 de la Llei d'enjudiciament criminal.

2. Els operadors que prestin serveis postals no poden facilitar cap dada relativa a l'existència de la tra-

mesa postal, a la seva classe, a les seves circumstàncies exteriors, a la identitat de l'expedidor i del destinatari ni a les seves adreces. S'aplica, si s'escau, el que preveu la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal.

Article 4. *Classificació.*

1. Els serveis postals, d'acord amb les condicions exigibles en la seva prestació, es classifiquen en les categories següents:

A) Serveis inclosos en l'àmbit del servei postal universal. Dins d'aquests, al seu torn, cal distingir entre:

a) Serveis reservats a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal.

b) Serveis no reservats a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal.

L'operador postal a qui s'encomana la prestació del servei postal universal rep, per això, les contraprestacions corresponents, d'acord amb el que disposa el capítol IV del títol III.

B) Serveis no inclosos en l'àmbit del servei postal universal.

2. Els serveis als quals fa referència la lletra A) de l'apartat anterior es presten conformement al que disposa el títol III. Els serveis indicats a la lletra B) del número anterior es presten en règim de lliure competència, d'acord amb el que estableix el títol II.

Article 5. *Resolució de controvèrsies.*

1. Els operadors postals i els usuaris poden sotmetre les controvèrsies que sorgeixin, amb relació a la prestació dels serveis postals, al coneixement de les juntes arbitrals de consum, d'acord amb la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i els usuaris.

2. Quan se suscitin controvèrsies entre els operadors dels serveis postals i els usuaris que no s'hagin sotmès a les juntes arbitrals, és competent per resoldre-les l'òrgan del Ministeri de Foment que es determini per reglament. La norma reglamentària també ha de establir els requisits per a la formulació de la queixa per l'usuari i el procediment que s'ha de seguir per tramitar-la, que està basat en els principis de celeritat i gratuïtat. La resolució que es dicti es pot impugnar davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

3. Correspon a l'òrgan del Ministeri de Foment que es determini per reglament la resolució de les controvèrsies que sorgeixin entre l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal i altres operadors postals que duguin a terme serveis inclosos en l'àmbit d'aquell operador, amb relació a l'existència o no dels drets exclusius, la suficiència o insuficiència de les garanties ofertes als usuaris i la possibilitat d'accedir a la xarxa postal pública. Aquest òrgan també resol sobre la producció eventual de danys a l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal, derivats de l'actuació d'altres operadors. La resolució que es dicti en aquests casos es pot impugnar per la via contenciosa administrativa.

4. S'ha de determinar per reglament la responsabilitat en què incorren els operadors postals en cas de destrucció o esgarriament de les trameses o d'incompliment de les condicions de prestació dels serveis, i es reconeix a qualsevol usuari, si és procedent, el dret a obtenir la indemnització oportuna.

Article 6. *Principis aplicables.*

La prestació de serveis postals a tercers, tant si es du a terme en règim de lliure concurrència com si no, s'ha de fer d'acord amb els principis d'objectivitat, transparència, neutralitat i no-discriminació i garantint, en tot cas, el compliment de les obligacions de l'operador al qual s'encomana dur a terme el servei universal, d'acord amb el que disposa el títol III.

TÍTOL II

La prestació de serveis postals en règim de lliure concurrència

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 7. *Títols habilitants.*

Per a la prestació de serveis postals es requereix l'obtenció prèvia del títol habilitant corresponent, que, segons el tipus de servei que es pretengui prestar, pot consistir en una autorització administrativa general o en una autorització administrativa singular, tal com estableix aquest títol.

Article 8. *Registre General d'Empreses Prestadores de Serveis Postals.*

Es crea, al Ministeri de Foment, el Registre General d'Empreses Prestadores de Serveis Postals. Aquest Registre és de caràcter públic i es regula per reial decret. S'hi han d'inscriure les dades relatives als beneficiaris d'autoritzacions generals i d'autoritzacions administratives singulars i les seves alteracions.

En tot cas, la inscripció al Registre esmentat és prèvia i necessària per a la prestació del servei corresponent, sens perjudici del que assenjala l'apartat 2 de l'article 10.

CAPÍTOL II

Autoritzacions administratives generals

Article 9. *Àmbit i condicions de les autoritzacions generals.*

1. Es requereix l'autorització general per a la prestació de serveis postals que no necessitin cap altre tipus d'autorització administrativa, d'acord amb el que estableix l'article 11, perquè no estan inclosos en l'àmbit del servei postal universal.

2. L'atorgament de les autoritzacions generals s'ha de fer amb caràcter reglat i de manera automàtica, sempre que l'interessat assumeixi l'obligació de complir els requisits essencials per a la prestació del servei postal. També s'ha de comprometre al ple acatament de les disposicions que regulen els requisits essencials esmentats, previstes en la normativa sectorial i de desplegament d'aquesta Llei.

3. A efectes d'aquesta Llei, es consideren requisits essencials per a la prestació del servei postal el respecte, conformement a l'article 18.3 de la Constitució espanyola, al dret a la inviolabilitat de la correspondència, l'obligació de protecció de les dades i els que estableix la normativa sectorial sobre seguretat del funcionament de la xarxa en matèria de transport de substàncies perilloses, protecció del medi ambient i ordenació territorial.

L'obligació de protecció de les dades incloent-hi el deure de secret de les de caràcter personal, la confi-

dencialitat de la informació tramesa o emmagatzemada i la protecció de la intimitat.

A aquests efectes, a totes les trameses que, per qualsevol causa, una vegada exhaurides totes les possibilitats a aquest efecte, no puguin ser lliurades al destinatari o reexpedides al remitent, se'ls apliquen les normes que garanteixen per reglament les formalitats que s'han de seguir i els requisits que s'han d'observar per esbrinar-ne la procedència o destinació i, si s'escau, les que estableixin les condicions per a la seva reclamació, el seu dipòsit i la seva destrucció eventual per l'operador.

Article 10. *Procediment per a l'obtenció de les autoritzacions generals.*

1. Els interessats a prestar un servei postal no inclòs en l'àmbit del servei postal universal ho han de comunicar al Ministeri de Foment, s'han de sotmetre expressament a les condicions a què es refereix l'article anterior i han d'aportar tota la informació necessària per delimitar clarament el servei corresponent.

2. Les dades relatives al titular de l'autorització general s'han de fer constar al Registre General a què es refereix l'article 8. No es pot començar la prestació del servei fins que s'hagi efectuat d'ofici la inscripció corresponent, en el termini de tres mesos des de la recepció de la comunicació. A falta d'inscripció registral en el termini assenyalat, l'interessat pot començar la prestació del servei. El certificat d'inscripció registral acredita l'existència de l'autorització general.

3. Als efectes d'aquesta Llei i per a la prestació de serveis postals no inclosos en l'àmbit del servei postal universal, té valor equivalent a la inscripció al Registre a què es refereix l'article 8 la inscripció al regulat a l'article 53 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, sempre que l'interessat porti a la Secretaria General de Comunicacions el certificat registral d'inscripció i sens perjudici que la Secretaria li pugui sol·licitar dades complementàries.

CAPÍTOL III

Autoritzacions administratives singulars

Article 11. *Àmbit de les autoritzacions administratives singulars.*

Es requereix l'autorització administrativa singular per a la prestació dels serveis postals inclosos, conformement a l'article 15.2, en l'àmbit del servei postal universal i no reservats, d'acord amb el que estableix el títol III, a l'operador a qui se n'encomana la realització.

Article 12. *Condicions que es poden imposar als titulars d'autoritzacions administratives singulars.*

Les autoritzacions administratives singulars s'atorguen amb caràcter reglat, amb l'acreditació prèvia de que el sol·licitant compleixi els requisits exigibles per a la prestació del servei postal i assumeixi les condicions a què es refereix l'article 9 i les altres de contingut no econòmic que es puguin establir mitjançant ordre del Ministeri de Foment. Aquestes últimes condicions es poden exigir, exclusivament, per motius d'interès general.

El sol·licitant també ha d'assumir el compliment de les obligacions següents:

a) Les de servei públic que, d'acord amb el que estableix l'article 22, li siguin exigibles.

b) Les pròpies del servei postal universal que assumeixi voluntàriament i que han de figurar en les ofertes dels serveis que dirigeixi als usuaris.

c) La de no pertorbar, en la prestació dels serveis, els drets especials o exclusius i el règim de reserva establert en benefici de l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal.

Article 13. *Procediment d'atorgament de les autoritzacions administratives singulars.*

1. Els interessats a dur a terme un servei postal inclòs en l'àmbit del servei postal universal, però no reservat a l'operador a qui s'encomana la prestació, han d'adreçar les sol·licituds, amb la documentació exigible, al Ministeri de Foment. En la sol·licitud, els interessats han de fer constar el compromís d'assumir el compliment de les condicions a què es refereix l'article anterior i acreditar el pagament de les taxes per al finançament del servei postal universal.

2. Les sol·licituds han de contenir les dades que assenyala l'article 70.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i es tramiten d'acord amb el procediment per a l'atorgament d'autoritzacions administratives, que estableixen la Llei esmentada i les seves normes de desplegament.

3. Transcorregut el termini de tres mesos sense que s'hagi dictat resolució expressa, es pot entendre estimada la sol·licitud.

4. Les dades relatives a les autoritzacions administratives singulars atorgades per acte exprés o presumpte s'han d'inscriure, d'ofici o a instància d'una de les parts segons sigui procedent, al Registre a què es refereix l'article 8 d'aquesta Llei.

TÍTOL III

Obligacions de servei públic: el servei postal universal i altres drets i obligacions de caràcter públic en la prestació dels serveis postals

CAPÍTOL I

Delimitació de les obligacions de servei públic

Article 14. *Delimitació de les obligacions de servei públic.*

1. Els prestadors de serveis postals per als quals es requereix autorització administrativa singular, de conformitat amb el que disposa el títol II d'aquesta Llei, i l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal estan sotmesos a les obligacions de servei públic, d'acord amb el que estableix aquest títol.

2. El compliment de les obligacions de servei públic en la prestació dels serveis postals per als quals aquestes obligacions siguin exigibles s'efectua d'acord amb el que disposa aquest títol. En tot cas, correspon al Ministeri de Foment el control del compliment d'aquestes obligacions.

3. A efectes del que disposa aquesta Llei, s'estableixen les categories següents d'obligacions de servei públic:

a) Obligacions de prestació del servei postal universal que té les contraprestacions que estableix el capítol IV d'aquest títol.

b) Altres obligacions de servei públic imposades per raons d'interès general, en els termes del que disposa el capítol III d'aquest títol.

CAPÍTOL II

Servei postal universal

Article 15. *Concepte i àmbit del servei postal universal.*

1. S'entén per servei postal universal el conjunt de serveis postals d'una qualitat determinada en la Llei i els seus reglaments de desplegament, prestats de manera permanent a tot el territori nacional i a un preu assequible per a tots els usuaris.

2. S'inclouen en l'àmbit del servei postal universal els serveis següents, la prestació dels quals s'ha de garantir en la forma que es determini per reglament:

A) Servei de gir.

B) La prestació ordinària de serveis postals nacionals i transfronterers per a trameses postals que incorporin una adreça indicada per l'expedidor sobre el mateix objecte o sobre el seu embalatge; es pot tractar de:

a) Cartes i targetes postals que continguin comunicacions escrites en qualsevol tipus de suport, de fins a 2 kg de pes.

b) Paquets postals, amb valor comercial o sense, de fins a 10 kg de pes.

3. Les trameses nacionals i transfrontereres de publicitat directa, de llibres, de catàlegs, de publicacions periòdiques i altres de circulació no prohibida, han de ser admeses per trametre-les en règim de servei postal universal, sempre que es dugui a terme d'acord amb alguna de les modalitats que preveu aquest apartat.

S'entén per tramesa de publicitat directa, a efectes d'aquesta Llei, aquella en què concorren les circumstàncies següents:

a) Que estigui formada per qualsevol comunicació que consisteixi únicament en anuncis, estudis de mercat o publicitat.

b) Que contingui un missatge similar, encara que el nom, l'adreça i el número d'identificació que s'assigni als destinataris siguin diferents en cada cas.

c) Que es trameti a un nombre significatiu de destinataris.

d) Que es dirigeixi a l'adreça indicada per el remitent a l'objecte mateix o a l'embolcall.

e) Que la distribució s'efectuï en un sobre obert per facilitar-ne la inspecció postal.

Els rebuts, les factures, els estats financers i altres missatges no idèntics no tenen la consideració de publicitat directa. Tampoc no tenen aquest caràcter les comunicacions que adjuntin la publicitat directa amb altres objectes, dins el mateix embolcall.

4. El servei postal universal també inclou la prestació de serveis accessoris de certificat i de valor declarat. Els serveis de certificat i de valor declarat permeten, a les trameses postals a què es refereix l'apartat anterior, atorgar més protecció a l'usuari davant els riscos de deteriorament, robatori o pèrdua, mitjançant el pagament a l'operador d'una quantia predeterminada a tant alçat, en el primer cas, o d'una quantia proporcional al valor que unilateralment els atribueixi el remitent, en el segon.

5. Cada servei integrat al servei postal universal inclou, com a mínim, les prestacions següents:

a) La recollida, l'admissió, la classificació, els tractaments, el curs, el transport, la distribució i el lliurament de cartes i targetes postals de fins a 2 kg de pes.

b) La recollida, l'admissió, la classificació, el tractament, el curs, el transport, la distribució i el lliurament dels paquets postals el pes dels quals no superi els 10 kg.

c) Els serveis de tramesa certificada i les trameses amb valor declarat, accessoris dels que estableixen les lletres a) i b) d'aquest apartat.

6. El Govern, mitjançant un reial decret, pot modificar, amb l'informe previ del Consell Assessor Postal, la delimitació del servei postal universal, d'acord amb l'evolució tecnològica, la demanda de serveis al mercat, les necessitats dels usuaris o per consideracions de política social, d'acord amb els límits fixats en la normativa comunitària que hi siguin aplicables.

Article 16. Condicions exigibles en la realització del servei postal universal a l'operador a qui s'encomana la prestació.

1. L'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal ha de complir, en la prestació dels serveis inclosos en l'àmbit d'aquell servei, a més de les obligacions a què es refereix l'article 12, els compromisos respecte a l'admissió i el lliurament de les trameses que s'assenyalen als apartats 2 i 3 d'aquest article.

2. L'admissió per l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal de les trameses que es duguin a terme en l'àmbit d'aquest servei s'ha de sotmetre a les condicions següents:

a) No es pot denegar el lliurament que s'efectuï mitjançant dipòsit de les trameses en la forma que es determini per reglament, sempre que se satisfaci la tarifa o el preu corresponent.

b) Les trameses postals, mentre no arribin al destinatari, són propietat del remitent, que pot, mitjançant el pagament del recàrrec corresponent, recuperar-les o modificar l'adreça postal assenyalada per a la destinació, sempre que les operacions necessàries per a la seva localització no pertorbin la prestació normal del servei postal universal.

c) Les dimensions màximes i mínimes de les trameses postals admissibles a la xarxa pública postal són les que estableixen les normes que incorporin al dret espanyol les aprovades per la Unió Postal Universal.

d) En cap cas no poden formar part de trameses postals els objectes el tràfic dels quals sigui constitutiu de delictes o estigui prohibit, d'acord amb la normativa vigent.

3. Respecte al lliurament de les trameses que es faci dins el servei postal universal, l'operador al qual se n'encomana la prestació, ha de complir les condicions següents:

a) S'ha de fer a l'adreça postal assenyalada a la coberta, llevat que hi concorrin les circumstàncies excepcionals que es determinin per reglament, d'acord amb el que preveu la Directiva 97/67/CE. S'entén per adreça, a efectes postals, la identificació dels destinataris pel nom i cognoms, si són persones físiques o per la denominació o raó social si es tracta de persones jurídiques, així com l'adreça d'un domicili o les dades que es prevegin per reglament per al lliurament de les trameses a les oficines de la xarxa pública postal.

Les trameses postals que hagin de ser lliurades en un domicili poden ser dipositades als armaris instal·lats a aquest efecte, en les condicions previstes per reglament. Entre aquestes condicions es poden fixar les relatives a la forma en què s'hagi de fer la reserva d'un d'ells, a cada domicili postal, per a les devolucions a l'operador que tingui encomanada la prestació del servei postal universal.

b) Les trameses s'han de lliurar al destinatari o a la persona que aquest autoritzi o han de ser dipositades als armaris postals o a les bústies domiciliàries, indi-

viduals o collectives. S'entenen autoritzades pel destinatari per rebre les trameses, si no hi consta la prohibició expressa, les persones majors d'edat presents al domicili que siguin familiars o hi mantinguin una relació de dependència.

4. En qualsevol cas, l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal ha de respectar, en la prestació dels serveis inclosos en l'àmbit d'aquell servei, els principis següents:

a) Oferir als usuaris i als clients que estiguin en condicions comparables el mateix tractament i prestacions idèntiques.

b) Prestar el servei sense fer cap discriminació entre els usuaris que es trobin en condicions anàlogues.

c) No interrompre ni suspendre el servei, excepte en casos de força major.

d) Adaptar-se a les exigències tècniques, econòmiques i socials.

Article 17. Obligacions de l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal en la realització del servei.

1. L'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal l'ha de dur a terme d'acord amb les normes de qualitat previstes a aquest efecte, de conformitat amb el que disposa aquest article.

2. El Govern fixa, mitjançant reial decret, els paràmetres de qualitat per a la prestació del servei postal universal. Aquests paràmetres, que es poden actualitzar i revisar periòdicament, es refereixen, especialment, a l'extensió de la xarxa, a les facilitats d'accés, a les normes de distribució i lliurament, als terminis per al curs de la correspondència, a la regularitat i a la fiabilitat dels serveis. En tot cas, s'exigeix, com a mínim, una recollida en els punts d'accés que es determinin i un lliurament a l'adreça postal de cada persona física o jurídica, cada dia feiner i, com a mínim, cinc dies a la setmana, respectant el que assenyalava l'apartat 3.a) de l'article anterior. En aquest reial decret s'han d'establir les conseqüències de l'incompliment dels paràmetres de qualitat, a efectes del que disposa l'article 26.1.

3. Tenen valor equivalent als paràmetres que fixa el Govern les normes aprovades en l'àmbit de la Unió Europea per als serveis transfronterers intracomunitaris.

4. Així mateix, l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal ha d'informar els usuaris de les característiques dels serveis inclosos en el seu àmbit i, en particular, de les condicions d'accés, els preus, el nivell de qualitat, les garanties exigibles, el procediment per a les reclamacions i les normes tècniques sobre la matèria que hagin estat publicades al «Diari Oficial de les Comunitats Europees». Mitjançant ordre del Ministeri de Foment s'ha d'establir el contingut mínim d'aquest dret d'informació.

Article 18. Serveis reservats a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal.

1. Queden reservats, amb caràcter exclusiu, a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal, a l'empara de l'article 128.2 de la Constitució i en els termes que estableix el capítol següent, els serveis següents inclosos en l'àmbit d'aquell servei:

A) El servei de gir.

B) La recollida, l'admissió, la classificació, el lliurament, el tractament, el curs, el transport i la distribució de les trameses interurbanes, certificades o no, de les cartes i de les targetes postals, sempre que tinguin un pes igual o inferior a 350 grams, perquè qualsevol altre

operador pugui fer aquesta mena d'activitat. Respecte als objectes que integrin trameses interurbanes, el preu que han d'exigir als usuaris ha de ser, com a mínim, cinc vegades superior al total de la tarifa pública corresponent a les trameses ordinàries d'objectes de la primera escala de pes de la categoria normalitzada més ràpida.

Les trameses nacionals o transfrontereres de publicitat directa, de llibres, de catàlegs i de publicacions periòdiques, sens perjudici del que estableix l'article 15.2.B), no formen part dels serveis reservats.

C) El servei postal transfronterer d'entrada i de sortida de cartes i targetes postals, amb els límits de pes i preu que estableix l'apartat B). S'entén per servei postal transfronterer, als efectes d'aquesta Llei, el procedent d'altres estats o el destinat a aquests.

D) La recepció, com a servei postal, de les sol·licituds, dels escrits i de les comunicacions que els ciutadans adrecin als òrgans de les administracions públiques, conformement a l'article 38.4.c) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. La relació de serveis reservats, determinada a l'apartat anterior, és revisada pel Govern per adaptar-la a les exigències del procés liberalitzador, contingudes a la Directiva 97/67/CE, relativa a les normes comunes per al desenvolupament del mercat interior dels serveis postals a la Comunitat i la millora de la qualitat del servei, en els terminis que aquesta preveu per a l'harmonització del règim de reserva.

Article 19. Drets especials i exclusius atribuïts a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal.

1. Per garantir la prestació del servei postal universal s'atorguen a l'operador que presta aquest servei els drets especials següents:

a) La condició de beneficiari en el procediment de l'expropiació forçosa a causa d'utilitat pública, que se subjecta al tràmit especial d'urgència que regula l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, per a la realització de totes les obres i instal·lacions necessàries per a la prestació del servei postal universal, corresponents a projectes autoritzats degudament.

b) L'exempció de tots els tributs que gravin l'activitat vinculada als serveis reservats.

c) El dret a lliurar notificacions d'òrgans administratius i judicials, amb constància fefaent a la recepció, sens perjudici de l'aplicació, als diferents casos de notificació, del que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Els altres operadors poden fer aquesta mena de notificacions en l'àmbit no reservat i els seus efectes es regeixen per les normes del dret privat.

S'estableixen, per reglament, les condicions d'aquests lliuraments, així com l'obligació d'efectuar-los que té l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal.

d) Les entitats que gestionin la xarxa de ferrocarrils i els ports i els aeroports nacionals han de cedir espais destinats a les activitats d'encaminament de les trameses postals incloses en el servei postal universal i reservats a l'operador a qui se n'encomana la prestació.

2. Així mateix, per garantir la prestació del servei postal universal, s'atorguen a l'operador que presti el servei esmentat els drets exclusius següents:

a) El dret a l'establiment d'apartats postals destinats al lliurament de correspondència, sempre que no hi incorporin serveis liberalitzats, en els termes que s'estableixin per reglament.

b) La preferència de despatx al control duaner de les trameses incloses en l'àmbit del servei postal universal.

c) La distribució dels segells de Correus o altres mitjans de franqueig a què es refereix la lletra següent d'aquest apartat; poden fer la venda a la menuda per mitjà de la xarxa postal pública o de tercers, en els termes que es determinin per reglament.

d) El dret a la utilització exclusiva de la denominació «Correos», del terme «España» o de qualsevol altre signe que identifique l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal o al caràcter dels serveis que, dins el seu àmbit, aquest presti. S'ha de desplegar, per reglament, l'esmentat règim d'exclusiva.

Article 20. Planificació del servei postal universal.

1. La prestació del servei postal universal s'ha d'efectuar de conformitat amb les previsions establertes legalment i les que determini el Govern en el Pla de prestació del servei postal universal.

En tot cas, el Pla ha d'incloure, entre altres aspectes, el procediment per a l'avaluació del cost del servei postal universal i la forma de finançament i els criteris que s'han de tenir en compte per determinar la contribució que hi fa l'Estat, d'acord amb el que determina l'article 28.

A més, el Pla ha de tenir en consideració el Fons de Compensació del Servei Postal Universal, al qual es refereix l'article 26, al sosteniment del qual han de contribuir els diferents operadors, d'acord amb criteris equitatius i de racionalitat.

2. El Pla de prestació del servei postal universal ha de contenir les previsions sobre el finançament a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat anterior. Aquestes mateixes previsions s'han d'incloure al contracte programa que s'ha de formalitzar, per períodes quinquennals successius, entre l'Estat i l'operador a qui s'encomana la prestació del servei i en el qual s'han de determinar els drets i les obligacions que s'atribueixen a les parts.

Article 21. Responsabilitat en la prestació del servei postal universal.

1. L'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal ha de respondre econòmicament, excepte en cas de força major, de la prestació adequada dels serveis que l'integren, quan les trameses es lliurin en règim de certificat o de valor declarat.

2. El Govern ha de fixar la quantia màxima de la indemnització per la pèrdua o deteriorament de les trameses certificades, així com les quantitats mínimes i màximes en què es poden assegurar les trameses en règim de valor declarat.

CAPÍTOL III

Altres obligacions i drets de caràcter públic en la prestació dels serveis postals

Article 22. Altres obligacions de servei públic.

El Govern pot imposar, per reglament, a l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal altres obligacions de servei públic diferents de les que estableix el capítol II d'aquest títol per tal de garantir la prestació adequada del servei postal universal, i quan

així ho exigeixin raons d'interès general, cohesió social o territorial, millora de la qualitat de l'educació i protecció civil o quan sigui necessari per salvaguardar el desenvolupament normal dels processos electorals, de conformitat amb el que disposa la normativa que regula el règim electoral general. Per reglament, pot imposar, igualment, a aquest operador i als operadors que prestin serveis postals, a l'empara d'una autorització administrativa singular, obligacions de servei públic en circumstàncies extraordinàries per garantir la seguretat pública o la defensa nacional.

Article 23. *Xarxa postal pública.*

1. Sens perjudici de la titularitat patrimonial dels béns que integren la xarxa postal pública, el dret a gestionar-la correspon a l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal. Aquest dret de gestió de la xarxa postal pública s'exerceix separant comptablement els ingressos i les despeses que generi la prestació del servei postal universal dels altres ingressos i despeses que es produeixin.

2. A aquests efectes, s'entén per xarxa postal pública el conjunt dels mitjans de qualsevol ordre emprats per l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal, que permeten:

a) La recollida, l'admissió i la classificació de les trameses postals emparades per una obligació de servei universal, a partir dels punts d'accés a tot el territori de l'Estat.

b) El tractament, el curs i el transport d'aquestes trameses des del punt d'accés a la xarxa postal fins al centre de distribució, i

c) La distribució i el lliurament a l'adreça indicada a la tramesa.

3. Els béns integrants de la xarxa postal pública tenen la consideració d'afectes, per l'Administració, al servei postal universal i han de ser objecte de manteniment i conservació, d'acord amb la normativa vigent.

4. Així mateix, s'atribueix a l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal per a l'establiment de la xarxa postal pública, el dret a l'ocupació del domini públic mitjançant la instal·lació de bústies destinades a dipositar les trameses postals, amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent de l'Administració titular d'aquell. A aquests efectes, els titulars del domini públic no poden donar un tracte discriminatori a l'esmentat operador, respecte de l'atorgat a altres operadors.

5. Es garanteix l'accés a la xarxa postal pública de tots els usuaris i, si s'escau, als operadors postals als quals se'ls imposin obligacions de servei universal, en condicions de transparència, objectivitat i no-discriminació.

Els operadors postals diferents dels referits al paràgraf anterior han de negociar amb l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal les condicions d'accés a la xarxa postal pública, de conformitat amb els principis de transparència, no-discriminació i objectivitat.

CAPÍTOL IV

Contraprestacions per la càrrega financera derivada de les obligacions de prestació del servei postal universal

Article 24. *Drets reconeguts a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal en compensació per la càrrega financera que se'n deriva.*

1. Per al manteniment del servei postal universal i en els termes que estableix aquest capítol, s'atorguen

a l'operador a qui s'encomana la prestació els drets següents:

a) La realització dels serveis reservats que determina l'article 18.

b) El finançament, mitjançant el Fons de Compensació del Servei Postal Universal, de les càrregues financeres derivades de la prestació.

2. Així mateix, sens perjudici del que disposa el punt 1 d'aquest article, dit operador disposa dels drets especials i exclusius que determina l'article 19.

Article 25. *Atribució de la realització de serveis a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal.*

D'acord amb el que disposa el punt 1 de l'article anterior, s'atribueix, inicialment, a l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal la realització, en exclusiva, dels serveis reservats que estableix l'article 18.

Article 26. *Fons de Compensació del Servei Postal Universal.*

1. Es crea el Fons de Compensació del Servei Postal Universal, la finalitat del qual és garantir-ne el finançament. Els actius en metàl·lic procedents de les aportacions que estableix l'article 27 integren aquest Fons i s'han de dipositar en un compte a aquest efecte. Les despeses de gestió del compte són a càrrec d'aquest.

En el compte a què es refereix el paràgraf anterior es poden ingressar les aportacions que efectui qualsevol persona física o jurídica que vulgui contribuir desinteressadament al finançament del servei postal universal.

El Ministeri de Foment ha de designar, entre els seus òrgans, l'encarregat de la gestió d'aquest Fons. L'òrgan designat ha de transferir a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal la quantia que resulti del càlcul del cost net que es derivi d'aquella, d'acord amb el que estableix el Pla de prestació del servei postal universal a què es refereix l'article 20.

A aquests efectes, el Pla de prestació del servei postal universal ha de determinar els criteris que s'han de prendre en consideració per fixar l'aportació pública al Fons, entre els quals s'inclouen els preus i les tarifes que han de satisfer els usuaris dels serveis, el compliment dels paràmetres de qualitat a què es refereix l'article 17.2, l'eficàcia en la gestió de l'operador i les càrregues que se li imposen.

El Ministeri de Foment ha de determinar el cost net de la prestació del servei universal, amb l'auditoria prèvia dels comptes de l'operador a qui s'encomana, per l'òrgan competent de l'Administració o per l'entitat que es designi.

Tant el resultat del càlcul del cost net de la prestació del servei postal universal com també les conclusions de l'auditoria s'han de posar a disposició dels operadors postals que contribueixin al finançament del servei postal universal, amb la sol·licitud prèvia d'aquests, en els termes que s'estableixin per reglament i garantint, en tot cas, el secret comercial i industrial.

S'ha de determinar per reglament l'estructura, l'organització i els mecanismes de control del Fons de Compensació del Servei Postal Universal, així com la forma i els terminis en què s'han de fer les aportacions.

El Ministeri de Foment ha d'elaborar un informe anual sobre els ingressos i les despeses del Fons de Compensació que ha de ser elevat a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics. A aquests efectes,

aquest Ministeri pot requerir dels operadors postals tota la informació que consideri necessària.

2. Les aportacions per al finançament del cost net, les han de fer els operadors postals que estiguin obligats a pagar les taxes que regula el capítol V d'aquest títol, d'acord amb els principis d'igualtat, transparència i no-discriminació, sens perjudici del que disposa l'article 28.

Article 27. *Finançament del Fons de Compensació del Servei Postal Universal.*

El Fons de Compensació del Servei Postal Universal que crea l'article anterior es nodreix de les aportacions següents:

- a) Els ingressos derivats de les taxes que estableix la secció III del capítol V d'aquest títol.
- b) Els ingressos derivats del finançament procedent dels Pressupostos Generals de l'Estat, en els termes que s'estableixen en l'article següent.
- c) Les donacions ordinàries efectuades per qualsevol persona física o jurídica que vulgui contribuir al finançament del servei postal universal.

Article 28. *Finançament complementari de l'Estat.*

D'acord amb el que estableix la lletra b) de l'article anterior, el Pla de prestació del servei postal universal a què es refereix l'article 20 ha de determinar un procediment de finançament públic en cas que la prestació del servei postal universal impliqui una càrrega financera per a l'operador no compensada per mitjà de les contrapartides que estableixen els articles 25 i 27.a) d'aquest capítol.

A aquests efectes, el Pla de prestació del servei postal universal ha de determinar la consignació anual que s'hagi de recollir en els Pressupostos Generals de l'Estat per l'import de la càrrega financera no compensada mitjançant les contrapartides a què es refereix el paràgraf anterior. Així mateix, aquesta consignació ha de figurar al contracte programa que subscriu l'Estat i l'operador.

CAPÍTOL V

Obligacions de caràcter econòmic

SECCIÓ 1a SEPARACIÓ DE COMPTES

Article 29. *Obligació de separació de comptes.*

L'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal ha de portar una comptabilitat analítica, auditada degudament. Hi ha d'haver comptes separats, com a mínim, per a cada servei reservat i per als serveis no reservats. Els comptes relatius als serveis no reservats han d'establir una distinció clara entre els serveis que formen part del servei universal i els que no hi estan inclosos.

Per una ordre del Ministeri de Foment s'han d'establir els termes, l'abast i les condicions en què s'hagi de produir la separació de comptes i els casos en què aquell pot requerir als titulars d'autoritzacions administratives singulars informació sobre la seva activitat financera, incloent-hi les auditories. També s'han de fixar la forma i els supòsits en què es poden subministrar a tercers, incloent-hi la Comissió de la Unió Europea, garantint la confidencialitat de les dades i el secret comercial i industrial.

SECCIÓ 2a TARIFES I PREUS

Article 30. *Tarifes.*

1. Les tarifes a què es refereix aquest article tenen la naturalesa jurídica de taxes i estaran destinades directament a cobrir les necessitats de gestió de l'operador que presta el servei postal universal. La gestió i recaptació d'aquestes taxes correspon a l'entitat habilitada.

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis postals reservats que s'enumeren a l'apartat 4 d'aquest article.

La meritació de la taxa es produeix quan s'inicia la prestació del servei o s'efectua l'activitat, sens perjudici de la possibilitat d'exigir el dipòsit previ del seu import total o parcial, quan el pagament no s'efectuï mitjançant efectes timbrats.

Estan obligades a pagar la taxa les persones a favor de les quals s'efectua la prestació dels serveis que s'enumeren a les tarifes.

2. Només per llei es poden modificar els paràmetres, els elements de quantificació i el percentatge màxim de bonificacions que indica aquest article i establir-se coeficients d'actualització de les quanties de les taxes. La modificació de les quanties fixes resultants de l'aplicació dels paràmetres i els elements de quantificació a què es refereix aquest article es pot efectuar mitjançant ordre ministerial.

A les ordres ministerials que, de conformitat amb el que estableix el paràgraf anterior d'aquest article, modifiquin les quanties fixes de la taxa, s'hi ha d'adjuntar una memòria economicofinancera sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i sobre la justificació de la quantia de la taxa proposada. La quantia s'ha d'ajustar al principi d'equivalència que estableix l'article 7 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics. La falta d'aquest requisit determina la nul·litat de ple dret de la disposició.

3. Es poden aplicar bonificacions de, com a màxim, fins al 50 per 100 de l'import de les tarifes als usuaris, sempre que la quantia satisfeta efectivament cobreixi de manera suficient el cost dels serveis afectats. Aquestes bonificacions es concedeixen d'acord amb el volum de les trameses que lliuri un mateix usuari i de l'estalvi que representi per a l'entitat pública empresarial «Correos y Telégrafos» la composició de les destinacions, o el fet que, prèviament al seu transport o a la seva distribució, aquell les classifiqui i ordeni, o les dipositi en determinats llocs d'admissió.

4. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es consideren, si s'escau, paràmetres i elements de quantificació per a cada una de les tarifes els següents:

A) Per a la tarifa primera, relativa a serveis postals que tinguin per objecte cartes i targetes postals, en l'àmbit reservat:

- a) El pes.
- b) Les dimensions.
- c) El termini de lliurament.
- d) La forma de transport.
- e) L'àmbit de circulació.

B) Per a la tarifa segona, sobre serveis relatius a les modalitats de curs ordinari i lliurament de les trameses a què es refereix la tarifa precedent:

- a) La circumstància de ser la tramesa certificada.
- b) Les trameses mitjançant valor declarat.
- c) El lliurament a domicili.
- d) La circumstància de ser lliurament en llista.
- e) La tramesa amb justificant de recepció.
- f) La tramesa amb avís de rebuda.
- g) El lliurament per a emmagatzematge.

- h) El lliurament en apartats.
- i) La petició de devolució.
- j) La reexpedició o el canvi d'adreça.
- k) La comptabilització per a la devolució del franqueig satisfet, no utilitzat per causes imputables a l'interessat.
- l) La insuficiència de franqueig, de conformitat amb el cost de cada modalitat.

C) Per a la tarifa tercera, que afecta el gir postal:

Girs nacionals: a més d'una quantia fixa, un percentatge sobre la quantia girada, segons les modalitats de pagament, d'admissió i de lliurament, forma d'expedició i nombre de paraules del text o el missatge.

Girs internacionals: a més d'una quantia fixa, un percentatge sobre la quantia girada, segons el país de destinació.

D) Per a la tarifa quarta, sobre certificacions relatius a la prestació de serveis inclosos en el servei postal universal reservat, cal tenir en compte l'expedició de la certificació.

5. Estan exempts del pagament de tarifes per la prestació del servei postal universal reservat:

- a) Els remitents de cecogrames.
- b) Els remitents de trameses a les quals la Unió Postal Universal confereixi aquest dret, amb l'abast que estableixen els instruments internacionals que hagin estat ratificats per Espanya.

Article 31. *Preus dels serveis postals no reservats.*

Els preus dels serveis postals no reservats, que dugui a terme l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal i qualsevol altre operador en competència, es fixen lliurement d'acord amb les regles del mercat.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, per als serveis inclosos en l'àmbit del servei postal universal que presti l'operador al qual s'encomana, el Ministeri de Foment pot fixar els preus màxims que, en qualsevol cas, s'han d'ajustar als principis de preu assequible, orientació a costos i no-discriminació i han de ser únics per a tot el territori nacional. Així mateix, el Govern pot fixar els criteris per a la determinació dels preus dels serveis inclosos al servei postal universal. Aquests criteris han de garantir que els preus que s'estableixin siguin assequibles.

Els descomptes i les bonificacions que s'efectuïn amb relació als preus dels serveis englobats al servei postal universal han de respectar el caràcter accessible dels que es fixin, amb caràcter general, per a tots els usuaris. La fixació s'ha de fer d'acord amb condicions objectives, tant de qualitat tècnica com econòmiques, i no discriminatòries, sens perjudici del que disposen els articles 15 i següents d'aquesta Llei.

Els operadors als quals es refereix aquest article han de comunicar al Ministeri de Foment qualsevol modificació en els preus amb quinze dies d'antelació a la seva aplicació. Així mateix, han de comunicar-la a les associacions de consumidors i usuaris constituïdes legalment.

Article 32. *Sistemes de pagament.*

1. El franqueig és una de les formes de pagament dels serveis postals al prestador del servei postal universal, que consisteix en l'abonament de les tarifes o els preus mitjançant segells de Correus.

S'han d'establir, per reglament, els sistemes de franqueig i es poden preveure altres mitjans de pagament alternatius, com ara el franqueig mecànic, les estampilles, el franqueig pagat o qualsevol altre sistema de pagament concertat.

2. Els serveis postals que presti l'operador al qual es refereix l'apartat 1 d'aquest article no inclosos als reservats dins el servei postal universal es poden pagar, a més de mitjançant segells de Correus, segons les estipulacions del contracte oportú, mitjançant qualsevol altre mitjà de pagament admès en dret.

SECCIÓ 3a TAXES POSTALS

Article 33. *Taxa de contribució al finançament del servei postal universal.*

Els titulars d'autoritzacions administratives singulars per a la prestació de serveis postals estan obligats a satisfer a l'Administració General de l'Estat una taxa anual que està destinada a finançar les despeses que ocasioni la prestació del servei postal universal.

El tipus de la taxa esmentada oscil·la entre l'1 per 1.000 i l'1 per 100 dels ingressos anuals bruts d'exploració que obtingui el titular, d'acord amb la quantia d'aquests i d'acord amb l'escala que es determini per reglament, sempre que l'import de la recaptació que l'Administració obtingui no superi el 20 per 100 del dèficit anual que a l'operador al qual s'encomana dur a terme el servei postal universal li representi la prestació d'aquest servei. En cas que s'excedeixi aquest límit de finançament del dèficit, el Govern ha de minorar, proporcionalment, els tipus per calcular l'import de la taxa, per tal d'evitar l'excés.

A efectes del que disposa el paràgraf anterior la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici econòmic estableix, en cas que els ingressos obtinguts per l'Administració l'any anterior hagin estat superiors al 20 per 100 del dèficit de l'operador al qual s'encomana prestar el servei postal universal, la reducció corresponent del tipus que fixa el paràgraf anterior. En aquest cas, la diferència entre els ingressos previstos i els obtinguts realment s'ha de tenir en compte, als efectes de reduir el percentatge que s'ha de fixar per a l'any següent.

S'entén per ingressos bruts d'exploració el conjunt d'ingressos obtinguts pel titular de l'autorització administrativa derivats de la prestació dels serveis postals inclosos en l'àmbit del servei postal universal.

La taxa es merita amb caràcter anual. El procediment per a l'exacció s'estableix per norma reglamentària.

En tot cas, aquesta taxa es regeix pel que disposa la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Article 34. *Taxa per l'atorgament d'autoritzacions administratives singulars.*

1. Es crea la taxa per l'atorgament d'autoritzacions administratives singulars. La taxa és aplicable a tot el territori espanyol.

2. La taxa que regula aquest article es regeix pel que estableixen aquesta Llei, la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, i, en el seu defecte, per la Llei general tributària i altres disposicions aplicables.

3. Constitueix el fet imposable de la taxa l'atorgament d'autoritzacions administratives singulars per a la prestació de serveis postals. El procediment per a l'exacció de la taxa s'estableix per reglament.

4. És subjecte passiu de la taxa la persona natural o jurídica que sol·liciti l'autorització administrativa singular a què es refereix l'article 11.

5. La quota que s'ha d'ingressar en concepte de la taxa és de 100.000 pessetes per a cada tipus de servei si l'àmbit de la seva prestació és urbà i 200.000 pessetes si l'àmbit és interurbà o internacional. Sens perjudici d'això, la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada exercici ha d'actualitzar aquest import.

6. La meritació es produeix en la data de presentació de la sol·licitud per a l'obtenció d'una autorització administrativa singular per a la prestació de serveis postals.

Article 35. *Taxa per expedició de certificats registrals.*

L'expedició de certificats registrals dona dret a la percepció d'una taxa compensatòria del cost dels tràmits i actuacions administratius necessaris. L'import de l'esmentada taxa és de 10.000 pessetes i està obligat a abonar-lo qui sol·liciti el certificat. La Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici ha d'actualitzar l'import esmentat.

TÍTOL IV

L'Administració postal

Article 36. *Competències de l'Estat.*

De conformitat amb el que disposa l'article 149.1.21a de la Constitució, l'Administració General de l'Estat exerceix les competències en matèria de serveis postals que estableix aquesta Llei i les seves disposicions reglamentàries de desplegament.

Article 37. *Facultats del Govern i del Ministeri de Foment.*

1. Correspon al Govern l'elaboració de les previsions per a l'ordenació i el desenvolupament del sector postal i, en particular, l'aprovació del Pla de prestació del servei postal universal a què es refereix l'article 20.

2. El Ministre de Foment ha de proposar al Govern la política de desenvolupament del servei postal universal i ha d'assegurar-ne l'execució.

El Ministeri de Foment, en coordinació amb el Ministeri d'Afers Estrangers, també ha de proposar la política que s'ha de seguir a les organitzacions postals internacionals i en les relacions que es mantinguin amb els organismes i les entitats nacionals en matèria de comunicacions postals internacionals.

Correspon, igualment, al Ministeri de Foment, en els termes d'aquesta Llei, l'atorgament dels títols habilitants per a la prestació dels serveis postals.

Article 38. *Consell Assessor Postal.*

1. Es crea el Consell Assessor Postal que, presidit pel ministre de Foment o per la persona en qui delegui, es constitueix com a màxim òrgan assessor del Govern en matèria de serveis postals.

2. Les funcions del Consell són d'estudi, deliberació i proposta en matèries relatives als serveis postals i s'exerceixen d'ofici o a petició del Govern.

El Consell ha d'informar, en tot cas i amb caràcter previ, sobre la modificació de la quantia de les taxes que preveu aquesta Llei.

3. El Govern ha d'establir la composició i el règim de funcionament del Consell Assessor Postal, els membres del qual representen les administracions públiques, l'operador prestador del servei postal universal, els usuaris, les associacions empresarials del sector i els sindicats més representatius dels treballadors en aquest.

TÍTOL V

Inspecció i règim sancionador

Article 39. *Funcions inspectores i règim sancionador.*

1. Són competències del Ministeri de Foment, per mitjà de la Secretaria General de Comunicacions, la inspecció dels serveis postals que regula aquesta Llei i l'aplicació del règim sancionador.

2. Els funcionaris del Ministeri de Foment encarregats de la inspecció postal tenen, en l'exercici de les seves competències, la consideració d'autoritat pública i poden sol·licitar, per mitjà de l'autoritat governativa corresponent, el suport necessari dels Cossos i les Forces de Seguretat de l'Estat.

Els titulars o els responsables dels serveis o les activitats a què es refereix aquesta Llei estan obligats a facilitar al personal de la inspecció en l'exercici de les seves funcions l'accés a les seves instal·lacions, als elements afectes als seus serveis o activitats i als documents que estiguin obligats a conservar.

Article 40. *Persones responsables.*

1. La responsabilitat administrativa per l'incompliment de les normes d'ordenació dels serveis postals és exigible:

a) En les infraccions comeses en la prestació de serveis a l'empara del títol habilitant corresponent, a la persona física o jurídica titular d'aquest.

b) En les infraccions comeses en la prestació de serveis sense el títol habilitant corresponent, quan aquest sigui legalment exigible, a la persona física o jurídica que faci l'activitat i, subsidiàriament, a la que tingui la disponibilitat dels equips o les instal·lacions o estigui en possessió de les trameses postals.

c) En els altres casos, a les persones físiques o jurídiques que incorrin en els fets tipificats com a infracció.

2. De les infraccions comeses en la prestació de serveis postals utilitzant una determinada marca comercial respon, amb caràcter solidari, el seu propietari si s'aprecia una actuació concertada entre ell i l'infractor.

Article 41. *Classes d'infraccions.*

1. Les infraccions de les normes d'ordenació dels serveis postals es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Es consideren infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les condicions establertes per a la prestació del servei postal universal que faci que aquest resulti greument compromès.

b) La realització de serveis postals reservats a l'operador prestador del servei postal universal sense tenir-ne l'autorització, posant en perill la prestació d'aquest servei.

c) La prestació de serveis postals en règim de lliure concurrència sense tenir el títol habilitant legalment exigible o la prestació d'uns serveis diferents dels autoritzats, amb perjudici greu per al servei postal universal.

d) L'incompliment de les obligacions que constitueixen el pressupost per a l'atorgament dels títols habilitants dels serveis postals, quan afecti greument els requisits essencials a què es refereixen els articles 9.3 i 12 o perjudiqui substancialment la prestació del servei postal universal.

e) La violació greu del règim dels drets especials o exclusius concedits a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal.

f) La recepció de correspondència inclosa en l'àmbit de reserva a què es refereix l'article 18, seguida del seu lliurament a persones o entitats alienes a l'entitat a la qual s'encomana la prestació del servei postal universal, quan pugui perjudicar-lo greument.

g) La negativa a ser inspeccionat i l'obstrucció o resistència a l'activitat inspectora de l'Administració.

h) La utilització de signes identificatius que induïxin a confusió amb aquells l'ús dels quals es reserva l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal, per part d'operadors diferents a aquest. S'inclou en aquest supòsit l'utilització de rètols, anuncis, emblemes, segells datadors o impresos que puguin induir a confusió amb els que fa servir l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal.

i) L'actuació destinada a ocasionar frau en el franqueig, quan perjudiqui greument la prestació del servei postal universal.

j) La comissió, en el termini d'un any, de dues infraccions greus o més.

3. Es consideren infraccions greus:

a) Les que s'estableixen a les lletres a) a i) de l'apartat 2 d'aquest article, quan no es donin les circumstàncies que permetin qualificar la infracció de molt greu.

b) La mera oferta al públic de la prestació de serveis postals reservats.

c) La comissió, en el termini d'un any, de dues infraccions lleus o més.

4. Es consideren infraccions lleus:

a) La negativa a facilitar o comunicar, fefaentment i en el termini concedit a aquest efecte, les dades que requereix l'Administració, quan hagin de ser exhibides o facilitades, conformement al que preveu la normativa reguladora dels serveis postals.

b) L'incompliment per l'operador de les regles previstes en la normativa sobre consumidors i usuaris, en el tracte que es doni a aquests últims.

c) Qualsevol altre incompliment de les obligacions imposades als operadors o als usuaris per la normativa postal vigent per tal de garantir la prestació correcta dels serveis postals als operadors o als usuaris, llevat que hagi de ser considerat com a infracció molt greu o greu, de conformitat amb el que estableixen els apartats 2 i 3 d'aquest article.

Article 42. Sancions.

1. Les infraccions lleus se sancionen amb una multa de 25.000 fins a 1.000.000 de pessetes, les greus amb una multa d'1.000.001 fins a 10.000.000 de pessetes i les molt greus amb una multa de 10.000.001 fins a 50.000.000 de pessetes.

En tot cas, la quantia de la sanció que s'imposi, dins els límits indicats, es gradua d'acord amb els criteris que estableix l'apartat 3 de l'article 131 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, tenint en compte les característiques peculiars de l'activitat de què es tracti i la seva repercussió social o econòmica. No obstant això, no és aplicable el que preveu la lletra c) de l'esmentat article 131.3, quan es donin els supòsits que preveuen la lletra j) de l'apartat 2 i la lletra c) de l'apartat 3 de l'article anterior.

2. Les sancions imposades per qualsevol de les infraccions que estableix l'article 41, quan l'activitat constitutiva de la infracció requereixi l'autorització administrativa per al seu exercici, poden comportar, com a sancions accessòries, el precintatge, la confiscació dels

equips o els vehicles o la clausura de les instal·lacions, fins que no es disposi del títol habilitant oportú.

3. Les infraccions molt greus, en consideració a les circumstàncies que concorrin en la seva comissió, poden donar lloc a la revocació de l'autorització administrativa per a la prestació del servei per l'infractor.

4. Es faculta el Govern perquè, mitjançant un reial decret, actualitzi la quantia de les sancions previstes, d'acord amb les modificacions de l'índex de preus al consum.

5. La sanció ferma per la infracció tipificada a l'article 41.2.b) comporta, des que es produeix, la inhabilitació de l'infractor per a l'exercici de l'activitat postal pel termini de dos anys.

Article 43. Mesures cautelars.

1. Les infraccions a què es refereix l'article anterior poden donar lloc a l'adopció de mesures provisionals. De conformitat amb el que preveuen els articles 72 i 136 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, l'òrgan competent per resoldre pot adoptar, en qualsevol moment i mitjançant un acord motivat, les mesures de caràcter provisional que siguin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar, evitar el manteniment dels efectes de la infracció i salvaguardar els interessos generals.

Quan així ho exigeixin raons d'urgència inajornable, l'òrgan competent per iniciar el procediment o l'instructor poden adoptar les mesures provisionals que siguin necessàries.

2. Les mesures de caràcter provisional poden consistir en la detenció de les trameses postals per examinar-les, en la clausura de les instal·lacions on s'exerceixin les activitats o en el precintatge dels mitjans utilitzats, pel termini màxim d'un any. Quan el subjecte inclòs en el procediment no tingui del títol habilitant corresponent, s'han de mantenir les mesures provisionals relatives a la clausura i el precintatge d'instal·lacions i dels mitjans fins que s'acabi el procediment. En tot cas, les mesures de caràcter provisional s'han d'adequar als objectius que es vulguin garantir mitjançant la seva adopció.

Article 44. Indemnització de danys i perjudicis.

La potestat sancionadora que regula aquest títol s'exerceix sens perjudici dels drets a ser indemnitzat que puguin correspondre a l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal.

Article 45. Procediment per a la imposició de sancions.

El procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora es regeix pel que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Així mateix, és aplicable el reglament que, en desplegament d'aquesta, reguli l'esmentat procediment.

Article 46. Prescripció.

Les infraccions regulades en aquesta Llei prescriuen, les molt greus, al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de sis mesos.

El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar des del dia en què la infracció s'hagi comès.

Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i es reprèn el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per una causa no imputable al presumpte responsable.

En els supòsits d'infraccions continuades, el termini de prescripció comença a córrer des del moment de la finalització de l'activitat o des de l'últim acte amb què la infracció es consuma.

Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys; les imposades per faltes greus, al cap de dos anys, i les imposades per faltes lleus, al cap d'un any. El termini de prescripció de les sancions comença a comptar des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposin. Interromp la prescripció, la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i torna a transcórrer el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

Article 47. *Competència sancionadora.*

La competència per a la imposició de les sancions correspon:

Al secretari general de Comunicacions per a les infraccions greus i molt greus.

Al subdirector general de Coordinació i d'Ordenació de les Comunicacions o a l'òrgan de rang similar al qual s'atribueixin les competències en matèria postal dins la Secretaria General de Comunicacions, per a les infraccions lleus.

Contra les seves resolucions és procedent el recurs contenciós administratiu.

Disposició addicional primera. *Operador habilitat per a la prestació del servei postal universal.*

S'atribueix l'obligació de prestar el servei postal universal, en els termes, les condicions i amb les prestacions que estableix el títol III d'aquesta Llei, a l'entitat pública empresarial «Correos y Telégrafos». A aquests efectes queden reservats a aquesta entitat els serveis que estableix l'article 18 i se li assignen, així mateix, els drets especials i exclusius que recull l'article 19.

Disposició addicional segona. *L'emissió i la distribució de segells i altres signes de franqueig.*

L'emissió de segells de correu i altres signes de franqueig és proposada per l'operador que presta el servei postal universal i autoritzada, conjuntament, pels ministeris de Foment i d'Economia i Hisenda. A aquest efecte, les emissions s'acomoden al que disposin, mitjançant resolució conjunta, el secretari general de Comunicacions i el Subsecretari d'Economia i Hisenda.

Disposició addicional tercera. *Nomenament de carters honoraris de l'entitat pública empresarial «Correos y Telégrafos».*

El director general de l'entitat pública empresarial «Correos y Telégrafos» pot nomenar carters honoraris entre les persones que s'hagin destacat en el suport al servei postal.

El nomenament com a carter honorari comporta el tractament i les consideracions que es determinin per reglament.

Disposició addicional quarta. *Contribució de l'operador a qui s'encomana la prestació del servei postal universal al seu finançament.*

En la prestació dels serveis no reservats a l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal, aquest està obligat a pagar l'import de la taxa a què es refereix l'article 33 d'aquesta Llei en els mateixos termes en què ho estiguin els titulars d'autoritzacions administratives singulars als quals es refereix aquest article.

El pagament de l'import d'aquesta taxa per l'operador al qual s'encomana la prestació de servei postal universal es pot substituir per la seva compensació, si s'escau.

Disposició addicional cinquena. *Règim intern aplicable a l'entitat pública empresarial «Correos y Telégrafos».*

1. L'entitat pública empresarial disposa d'autonomia per dirigir el seu personal, determinar l'estructura organitzativa i fixar el règim retributiu, a banda de les competències que atribueix als ministeris d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda la legislació general de la Funció Pública i organització administrativa.

2. La contractació de l'Entitat és sotmesa al dret privat i es porta a terme d'acord amb els principis de publicitat, concurrència i salvaguarda dels seus interessos. Això s'entén sens perjudici de les funcions de coordinació que, en matèria de subministraments informàtics, puguin correspondre als òrgans de l'Administració de l'Estat.

Disposició transitòria primera. *Drets existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

1. L'entitat pública empresarial «Correos y Telégrafos», durant un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, pot continuar prestant els serveis postals no inclosos en l'àmbit del servei postal universal que efectuava anteriorment. En aquest termini ha de sol·licitar els títols habilitants corresponents que, si s'escau, siguin necessaris per a la prestació dels serveis, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

Per a les tarifes que aquesta entitat pública cobri pels serveis de telegrams, radiotelegrams, tèlex, fonotèlex i tèlex cabina pública, continua en vigor el règim regulador actual, mentre no s'aprovi el reglament a què es refereix l'article 40.3 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.

2. A les entitats que disposin d'un títol habilitant per a la prestació de serveis o operacions postals, a l'empara de la normativa anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, se'ls garanteix la possibilitat de continuar prestant-los durant el termini d'un any des que aquesta es produeixi, i han de sol·licitar, en els tres primers mesos d'aquest termini, a l'òrgan competent la transformació del seu títol en el que els sigui exigible, d'acord amb la nova normativa.

S'entén que es produeixen les circumstàncies per a la conversió quan, d'acord amb el que preveu el títol II, es donin les circumstàncies per a l'atorgament del títol habilitant oportú en què es vol transformar l'existent.

Respecte dels altres serveis que puguin efectuar d'acord amb aquesta Llei i, si s'escau, dels que es liberalitzin en el futur, d'acord amb l'article 18.2, han d'obtenir el títol habilitant corresponent que se'ls atorga si acrediten el compliment de les normes que els siguin aplicables.

3. Les entitats que abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei prestin serveis postals no reservats, sense haver obtingut el títol habilitant corresponent poden continuar fent aquesta activitat en els termes que estableix aquesta disposició transitòria.

Per demostrar que es troben efectivament prestant aquests serveis, els interessats han de sol·licitar una inspecció del Ministeri de Foment en el termini de trenta dies a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei els titulars dels serveis als quals es refereix aquest apartat han de sol·licitar a l'òrgan competent del Ministeri de Foment el títol habilitant corresponent, d'acord amb el que estableix, i han d'adjuntar a la sol·licitud l'acreditació d'haver sol·licitat la inspecció del servei.

En el termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud, a la qual es refereix el paràgraf anterior, l'òrgan competent del Ministeri de Foment ha de dictar la resolució que atorgui, si és procedent, el títol habilitant corresponent per a la realització dels serveis no reservats inclosos en l'àmbit del servei postal universal i per a la dels serveis no inclosos en aquest últim. Si en el termini màxim previst per resoldre no es dicta resolució, l'interessat pot sol·licitar la certificació d'acte presumpte, conformement a l'article 44 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La no-presentació, en el termini escaient, al Ministeri de Foment de la sol·licitud esmentada, la no acreditació d'estar efectivament prestant el servei o la no-obtenció del títol corresponent deixa sense empara jurídica qui efectui activitats postals i, en contra seva, es pot incoar expedient sancionador pel fet de no tenir títol habilitant, de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

4. Els títols habilitants obtinguts en virtut d'aquesta disposició transitòria i que s'atorguin abans de l'aprovació de les normes de desplegament d'aquesta Llei tenen caràcter provisional fins que hagin transcorregut tres mesos des de l'aprovació de les normes, en els termes que estableixin, i la seva obtenció no pressuposa el dret d'obtenir un títol definitiu. Aquest, si s'atorga, s'ha d'atenir, en tot cas, a les obligacions que imposen aquestes normes de desplegament.

Disposició transitòria segona. Comptabilitat de l'operador encarregat de la prestació del servei postal universal i dels altres operadors postals.

1. De conformitat amb el que estableix l'article 29, en el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal ha de disposar d'una comptabilitat analítica, auditada degudament, que permeti conèixer el cost d'aquest i, si s'escau, dels serveis obligatoris als quals es refereix la disposició addicional segona. La comptabilitat analítica s'ha d'ajustar al que es disposi per reglament, d'acord amb el que estableix l'article 14 de la Directiva 67/97/CE, del Parlament Europeu, i del Consell, de 15 de desembre de 1997, relativa a les normes comunes per al desenvolupament del mercat interior dels serveis postals de la Comunitat i la millora de la qualitat del servei.

2. Fins que no es compleixi el termini per a l'adopció de la comptabilitat analítica, a la qual es refereix l'apartat anterior, als usuaris que tinguin dret a obtenir les bonificacions que estableix l'article 30 se'ls poden continuar aplicant sense complir els requisits que sobre adaptació a costos estableix aquesta Llei.

3. Els operadors que, a més d'efectuar altres activitats, prestin serveis postals, han de portar una comptabilitat separada, respecte dels ingressos i les despeses que se'n derivin, en el termini màxim de dos anys, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria tercera. Distribució de segells de Correus per «Tabacalera, Sociedad Anónima».

La distribució a l'engròs dels segells de Correus, la continua fent «Tabacalera, Sociedad Anónima», durant el termini de quatre anys a comptar de la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Transcorregut aquest termini, pot dur a terme la distribució, sense necessitat de cap formalitat, qualsevol persona o qualsevol entitat habilitada a aquest efecte.

Fins que finalitzi el termini establert al paràgraf anterior, la venda directa de segells a les oficines de l'entitat pública empresarial «Correos y Telégrafos» no merita cap comissió en favor de «Tabacalera, Sociedad Anónima».

En qualsevol cas, el que resulti adjudicatari del contracte de distribució a l'engròs dels segells està obligat a garantir-ne el subministrament als habilitats per a la seva venda al públic.

Disposició transitòria quarta. Sistemes de franqueig.

1. Els sistemes de franqueig vigents en la data de publicació de la present Llei es poden continuar emprant fins que s'aprovi el reglament previst en l'article 32.

2. Les autoritzacions per a la utilització dels sistemes de franqueig vigents mantenen la seva validesa durant el termini d'un any des de l'aprovació del reglament. Transcorregut aquest termini, els seus titulars han de sol·licitar el títol habilitant corresponent.

El Govern ha de determinar per un real decret els sistemes de franqueig.

Disposició transitòria cinquena. Règim transitori dels segells de Correus.

Mentre no s'aprovi el reglament a què es refereix l'article 19.2.d), continua en vigor la normativa específica que regula el règim dels segells de Correus i els signes distintius en tot el que no s'oposi al que preveu aquesta Llei.

Disposició transitòria sisena. Vigència del règim de tarifes establert abans de l'entrada en vigor de la Llei.

Mentre no es produeixin les modificacions de les quanties fixes de les taxes, de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 30, continuen sent exigibles les que ho siguin d'acord amb les normes vigents abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queden derogades les disposicions següents:

La Llei d'1 de juny de 1909, de reorganització dels serveis de «Correos y Telégrafos».

La Llei de 22 de desembre de 1953, de reorganització de Correus.

2. Queden derogades igualment totes les disposicions del mateix rang o de rang inferior a aquesta Llei que s'oposin al que estableix.

Disposició final primera. Competència de l'Estat.

Aquesta Llei es dicta en exercici de la competència exclusiva que correspon a l'Estat, d'acord amb l'article 149.1.21a de la Constitució.

Disposició final segona. *Pla de prestació del servei postal universal.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el ministre de Foment, amb l'informe previ del Consell Assessor Postal, ha de proposar al Consell de Ministres, per a la seva aprovació, el Pla de prestació del servei postal universal al qual es refereix l'article 20.

Disposició final tercera. *Habilitació al Govern.*

1. S'autoritza el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el ministre de Foment ha d'elevat al Consell de Ministres, per a la seva aprovació mitjançant reial decret, el projecte de Reglament de prestació dels serveis postals. Aquest Reglament ha de recollir les normes de caràcter reglamentari vigents fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei en el que no s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 13 de juliol de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

16714 *LLEI 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic. («BOE» 167, de 14-7-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La sentència del Tribunal Constitucional 185/1995, de 14 de desembre, va declarar la inconstitucionalitat dels paràgrafs a) i b) de l'article 24 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, com també de determinades expressions que conté el paràgraf c) de l'esmentat article, amb els efectes que s'indiquen al fonament desè de la mateixa sentència.

Per al Tribunal Constitucional, la categoria dels preus públics, tal com regula la Llei 8/1989, de 13 d'abril, ha de complir simultàniament dos requisits: que el supòsit de fet que hi doni lloc es faci de manera lliure i espontània o, cosa que és el mateix, que la sol·licitud del servei o l'activitat administrativa sigui una manifestació real i efectiva de voluntat per part de l'interessat i que aquest servei o activitat no el prestin ens de dret públic en situació de monopoli de fet o de dret.

Si no hi concorren ambdues circumstàncies, aquests preus públics, atès que comporten coactivitat per als interessats, tenen la naturalesa de prestacions patrimonials de caràcter públic, la constitucionalitat de les quals depèn del respecte al principi de legalitat.

Considerant no concurrents aquests caràcters delimitadors en els preus públics que preveu la Llei de taxes i preus públics per la utilització privativa o per l'aprofitament especial del domini públic, així com per les prestacions de serveis i lliuraments de béns accessoris a aquestes prestacions, efectuades pels serveis públics postals, el Tribunal Constitucional conclou que ambdós preus públics, com a tals, vulneren el principi de reserva de Llei i, consegüentment, en declara la inconstitucionalitat. Aquesta declaració d'inconstitucionalitat afecta tots els altres preus públics que no reuneixin de manera simultània les dues característiques delimitadores assenyalades abans.

El Reial decret llei 2/1996, de 26 de gener, d'acord amb les consideracions anteriors, va dotar de cobertura legal, amb caràcter immediat i provisional, els preus públics que, nascuts a l'empara de la Llei 8/1989 i afectats per la sentència del Tribunal Constitucional, s'havien de configurar com a prestacions patrimonials de caràcter públic.

Així mateix, el Govern, en el termini de sis mesos, havia de trametre a les Corts el corresponent projecte de llei de reordenació de la regulació de les prestacions patrimonials afectades per la sentència del Tribunal Constitucional, termini que va quedar prorrogat pel Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica.

Posteriorment, la Llei orgànica 3/1996, de 27 de desembre, de modificació parcial de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, ha establert un nou concepte de taxa en l'àmbit d'actuació de les comunitats autònomes, al qual s'han d'adaptar la mateixa Llei de taxes i preus públics i la Llei general tributària, per tal de coordinar l'actuació de les diferents administracions públiques.

Com a conseqüència de la nova definició de taxa que estableix aquesta Llei i de la doctrina del Tribunal Constitucional, quant al principi de reserva de llei en matèria tributària, s'ha de procedir a reordenar i regular les diferents prestacions patrimonials de caràcter públic que gestionen actualment l'Administració General de l'Estat i els seus ens públics, i configurar els elements essencials de la seva nova, o de vegades recuperada, naturalesa jurídica de taxa, sens perjudici, conformement a la doctrina esmentada i a les peculiaritats d'aquesta mena de tributs, que la Llei contingui remissions a normes reglamentàries infraordenades als criteris o els límits que prefixa la mateixa Llei.

Aquesta Llei també aborda, finalment, una solució idèntica en l'àmbit de les hisendes locals, ja que per bé que la sentència 185/1995, de 14 de desembre, se circumscriu al contingut de la Llei 8/1989 en matèria de preus públics establerts per l'Administració estatal, sense cap pronunciament respecte a la normativa vigent sobre preus públics locals que preveu la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en la mesura que, d'una banda, uns preus i els altres participen del mateix fonament i, de l'altra, la nova delimitació que fa la Llei del concepte de taxa s'inspira en els pronunciaments de l'esmentada sentència, sembla convenient modificar-ne també la regulació de les taxes i els preus públics locals per adaptar-los a la configuració que s'estableix en l'àmbit estatal.